

UVODNA MISAO O ODGOJU ANIMATORA ZA SKUPINE MLADIH

Ivica JAGODIĆ

1. Animatori

Tema o animatorima je zasigurno sve više u središtu zanimanja.

Potrebe i poticaji dolaze iz dosadašnjeg pastoralnog iskustva, kao i iz teoloških razmišljanja, a i Crkva postaje sve svjesnija tog problema.

Formacija animatora, koju traži i sama mladež, ne odnosi se samo na profesionalnu izobrazbu nego i na kvalitetu života i kršćanskog svjedočenja.

Nakon izazova koji nam dolaze iz naših konkretnih skupina i sadašnje pastoralne prakse, teološko-pastoralno razmišljanje produbilo je pojam suodgovornosti programiranja pastora mladih kao izraz zajedništva međusobne formacije animatora i posvećene osobe.

To potvrđuje i pōstsinodalna apostolska pobudnica *Christifideles laici*, u svome Petom dijelu "*da donesete više ploda*", određujući koordinate "formacije vjernika laika": one su uključene u dinamiku odgovora na poziv i priprema za poslanje, te ulaze u srž života, prate ga i široko zahvaćaju.

2. Odnos posvećene osobe i animatora

Jedna posvećena osoba može preuzeti određenu količinu obveza koju od njega zahtijeva služba Božja i podjeljivanje sakramenata. Kao pojedinac, posvećena osoba mora vršiti službu naviještanja, pojedinačno duhovno voditi, ispovijedati. Ali izgrađivati župsku skupinu mladih u širinu - to nikako ne može pojedinac. Posvećena osoba može staviti na papir ideje i pozivati mlade po školama i na misi. Međutim, tada isključivo ona poziva, a ne mladi. U formiranju skupine to i ima smisla, ali kasnije bi to trebali činiti sami mladi.

Za to je potrebna skupina mladih koji su uvjereni u temeljne vrijednosti zajedničkog

suživota i služenja na dobrobit svijetu. Mladi zajedno s posvećenom osobom sačinjavaju skupinu koja zajednički djeluje u kršćanskoj ljubavi i povjerenju. Takvu skupinu će mladi sa strane uočiti i vidjeti kako se ljube, kako zajednički rade, kako nešto organiziraju, kako jedni drugima daju prostora, kako se međusobno podupiru, a ipak se nisu začahurili.

Skupina mladih koja ima društvene i komunikativne sposobnosti može odgovorno djelovati. Mladi pokazuju spremnost da se uključe u skupinu i služe joj u svemu. I za vrijeme svojega suživota i djelovanja stječu duhovni rast i krepost vjere, jer je skupina za to upravo najbolje, čak povlašteno mjesto, zbog međusobnog dobrog poznavanja.

Animatorovu osobnost i duhovni identitet treba definirati polazeći od uloge koju on ima u Crkvi - *on je pozvan*.

U isto vrijeme dok planira za druge, treba prije svega izgrađivati samog sebe.

Animator - pretpostavljajući da ima potrebnu kršćansku zrelost, usklađenu s Božjom riječju, življeno zajedništvo s Crkvom, ponese životom i mladošću adolescenata i mladih - troši svoje odgojne sposobnosti pomažući adolescentima u njihovu vjerničkom sazrijevanju.

Animator treba da bude sposoban razumjeti njihova životna pitanja i zajedno ih s mladima premišljati u svjetlu Božje riječi; pomoći im da usmjere život prema Isusu Kristu zalažući se za ostvarivanje kraljevstva Božjega u sredini u kojoj žive.

Animator u svom životu treba da integrira četiri bitne dimenzije:

- radikalnu vjeru
- volju i ljubav prema životu
- sposobnost komuniciranja
- svjedočenje

Stvaranje animatora danas nam je veliki izazov, jer uz njihovu pomoć i lakše i šire oživljujemo vjeru među mladima. Tradicionalni pastoralni stavovi zapali su u krizu. Pred nama su pokušaji i eksperimentiranja s novim modelima. Mnogi su već stekli čvrste točke u svezi s kriterijima kako i kamo krenuti. Rad u skupinama danas je priznati model koji upravo uz pomoć animatora želimo još više razvijati.